

ໂຄງການ ການເມືອງ ໑໘ ຂໍ້

ລິຂດິດ: ນາງ ນ້ອຍ ບາສີ

ຄຳນຳ

ເອກສານ ອັນນ້ອຍໆນີ້ ເປັນ ເອກສານ ອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ຂຶ້ນຄົນລາວ ບໍ່ມີໃຈ ໃນ ການທ້ອນໂຮມ ລາວ ຍ້ອນບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນລາວ ທຳສິງຄາມກັນອີກຕໍ່ໄປ ແລະເພື່ອບໍ່ ຢາກໃຫ້ຝ່າຍແນວລາວຮັກຂາດ ຕົກໄປເປັນເຄື່ອງມືຂອງວຽດນາມເຫນືອ. ກົງກັນ ຂ້າມ ຫນັງສືອັນນີ້ ໄດ້ກາຍມາເປັນຄາຕາກອນໄປໃນຕົວເລີຍ ຍ້ອນວ່າ ລາວຫັກຫລັງ ລາວ ເພື່ອຍອມເອົາແກວ ມາຍົດເອົາ ປະເທດ ຂອງ ຕົນ. ພວກຫນຸ່ມນ້ອຍ ທີ່ຫາກໍ ກັບຈາກປະເທດ ຝຣັ່ງ, ການາດາ ແລະ ພວກສມຸນ ຂຶ້ນຈຳ ຂອງ ເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ຮູ້ເຣື່ອງນີ້ດີ. ຄົນລາວເກືອບທຸກຄົນ ຕົກແກວໄຂ້ເປັນພວງແຕ່ໄກ່ຕໍ່ເທົ່ານັ້ນ.

ອັນແບກບລາດທີ່ສຸດຄື ເມື່ອເຮົາອ່ານເອກສານອັນນີ້ ເຮົາຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ເມື່ອໃນ ໃຈຄວາມຂອງມັນ ກ້ວໄປໂງ່ມຸ່ງຢູ່ບ່ອນເກົ່າຕລອດ ຂຶ້ນທາງບັນນາທິການເຮົາຂໍໃຫ້ ທ່ານຜູ້ອ່ານ ເປັນຜູ້ເຈັ້ງຣະໄນເອົາເອງ.

ເອກສານເຫລັ້ມນີ້ ໄດ້ມາຈາກ ທ່ານນາຍທະຫານຂຶ້ນພັນເອກຜູ້ນຶ່ງ ຂຶ້ນເພີ່ມໄດ້ ເກັບກຳເອົາມ້ວນ ໃນຕອນທີ່ເພີ່ມຍັງຮວມເສນາທິການຢູ່ ວຽງຈັນ ເມື່ອປີ ໑໙໗໕.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ດັດແປງການສະກົດ ຫລື ດັດແປງຄຳສັບໃດໆ ໃນຫນັງສືເຫລັ້ມ ນີ້ ແມ້ແຕ່ການຍະວ່າງ ກໍໄດ້ຕື່ເອົາຕາມເດີມເຄື້າ ນອກຈາກຮູບຂອງຕົວຫນັງສືເທົ່າ ນັ້ນໃນການລອກກ່າຍເອກສານອັນນີ້ ເພື່ອຢາກໃຫ້ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນ ຈຸດອ່ອນ, ຈຸດເຕັ້ນ ຕຳວ່າມີ ແລະຄວາມສາມາດ ຂອງຄົນຈຳພວກທີ່ມີການກ່າວຂ້ອງກັບເອກ ສານ ອັນນີ້.

ເມື່ອວັນທີ ໖-0໖-໒00໖ ເດືອນ ມິຖຸນາ ພ.ສ. ໒໕໔໙ ແຫ່ງເມືອງ ປາຣີສ໌.

ກອງບັນນາທິການ

ພະຣາຊອານາຈັກລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກຣາດ ເປັນກາງ
ປະຊາທິປະໄຕ ເອກພາບ ວັທນາຖາວອນ

ໂຄງການ

ສ້າງສັນຕິພາບ, ເອກຣາດ,
ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ,
ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນ

ຂອງ

ພະຣາຊອານາຈັກລາວ

ຈັດພິມໂດຍ

ກະຊວງຕຳແໜ່ງຂ່າວ, ໂຄສະນາການ, ແລະທ່ອງທ່ຽວ

໒໐ ກຸມພາ ໑໙໗໕

ໂຄງການ

ສ້າງສັນຕິພາບ, ເອກະຣາດ,
ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ,
ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນ

ຂອງ

ພະຣາຊອານາຈັກລາວ

ໂຄງການສ້າງສັນຕິພາບ,
ເອກະລາດ, ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ,
ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນຂອງ
ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ.

-ໂດຍອີງໃສ່ຈິດໃຈຂອງສັນຍາວຽງຈັນ ລົງວັນທີ ໒໑ ກຸມພາ ໑໙໗໓, ກ່ຽວກັບການ
ພື້ນຟູສັນຕິພາບ ແລະ ການປະຕິບັດຄວາມຕົກຕ້ອງບອງດອງຂາດຢູ່ໃນລາວ ແລະ
ຂອງອະນຸສັນຍາ ຂອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ໂດຍອີງໃສ່ຈິດໃຈຂອງສັນຍາເຂົ້າແນວ ບີ໑໙໖໒
ກ່ຽວກັບລາວ,

-ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ຂອງສັງຄົມລາວບັດຈຸບັນນີ້ ຕາມລຽງການ
ເມືອງຂອງສະເດັດປະທານ ເຈົ້າສຸພານຸວົງ ທີ່ໄດ້ສເມີຕໍ່ກອງປະຊຸມຄນະມົນຕຣີຄົບ
ຄນະສມັຍສາມັນທີ່ນຶ່ງ, ວາຣະທິສາມ,

-ເພື່ອສ້າງພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ໃຫ້ມີສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ຄວາມເປັນກາງ,
ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະຄວາມວັທນາຖາວອນ, ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບສິດບໂຍດ
ສູງສຸດ ຂອງປະເທດຂາດ ແລະ ຕອບສນອງຄວາມມຸ້ງມາດປາຖນາອັນແຮງກ້າຂອງ
ປະຊາຊົນ ບັນດາຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ ແລະ ພຣະຣາຊປະສົງອັນສູງສູ່ງຂອງພຣະບາດສົມ
ເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ,

ຄນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຂາດ ໃນກອງປະຊຸມສາມັນທີ່ນຶ່ງ, ວາຣະທິສາມ
ເມື່ອວັນທີ ໑໐ ພຶສພາ ໑໙໗໔ ແລະ ວາຣະທິສີ ເມື່ອວັນທີ ໒໔ ພຶສພາ ໑໙໗໔ ໄດ້ພິ
ຈາຣະນາ ແລະ ຜ່ານເປັນເອກສັນຮັບຮອງເອົາໂຄງການສ້າງສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ,
ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນຂອງ ພຣະ
ຣາຊອານາຈັກລາວ ດັ່ງລຸ່ມນີ້, ເພື່ອຈະໃຫ້ຮັບບາບປະສົມຂົ່ວຄາວແຫ່ງຂາດ ເອົາເປັນ

ແນວທາງດຳເນີນງານຮ່ວມໃຫ້ແກ່ບັນດາອົງການບົກຄອງຂອງຣັດ, ແລະ ເອົາເປັນ
ທິດທາງແຫ່ງຄວາມບາກບັນ ພະຍາຍາມຂອງປະຊາຊົນພົລເມືອງ, ຂອງກອງທະ
ຫານ ແລະ ຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສງົບໃນທົ່ວປະເທດ.

ໜ້າທົ່ວລວມ :

ໃນສະພາບການຂອງໂລກປະຈຸບັນນີ້, ອົທິກຳລັງຮຸກຮານ ແລະ ກະທາຍສົງຄາມ
ພວມຕົກຊະບວນການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນທົ່ວໂລກ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກຣາດ
ແຫ່ງຂາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ ໂຈມຕີໃຫ້ນັບມື້ລ່າຄອຍ
ໄປ. ການຕໍ່ສູ້ອັນຍືດ ເຍື້ອຍາວນານ ແລະ ພິຣະອາດຫານ ຂອງປະຊາຊົນລາວ ເຮົາຕ້ານ
ອົທິກຳລັງ ລ່າເມືອງຂຶ້ນຮຸກຮານ ກໍໄດ້ຍາດເອົາໂຂ່ຂນະ ອັນໂຫງ່ຫລວງ ແລະ ສງ່າຣາສີ.
ສັນຍາວຽງຈັນ ເມື່ອວັນທີ ໒໑ ກຸມພາ ໑໙໗໓ ແລະ ອະນຸສັນຍາເມື່ອວັນທີ ໑໕ ກັນ
ຍາ ໑໙໗໓ ໄດ້ບັງໄວ້ວ່າ : ອະເມຣິກາ, ໄທ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ ຕ້ອງເຄົາລົບນັບຖືບັນ
ດາສິດພື້ນຖານແຫ່ງຂາດ ອັນສັກຣະບູຊາ ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະລ່ວງລະເມີດໄດ້ ຄື: ເອກ-
ຣາດ, ອະທິປະໄຕ ເອກພາບ ແລະ ບູຣະນະພາບ ແຫ່ງດົນແດນ ຂອງຣາຊອານາຈັກ
ລາວ; ຕ່າງປະເທດຕ້ອງຢຸດເຊົາທຸກການແຂກແຂງ, ການຮຸກຮານ ແລະ ການຕິດພັນ
ທຸກຢ່າງ ທາງດ້ານການທະຫານຢູ່ໃນລາວ; ບັນດາຝ່າຍລາວທີ່ກຸ່ວຊ້ອງຕ້ອງຮັບປະ
ກັນໃຫ້ມີການຢຸດຍິງ ແລະ ຢຸດເຊົາທຸກການກະທຳທາງດ້ານການທະຫານ ທີ່ເປັນບໍ
ຣະບັກຕໍ່ກັນ, ຮັບປະກັນບັນດາສິດເສຣີພາບ ປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນຢ່າງຄົບ
ຖ້ວນ, ເຮັດໃຫ້ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ພຣະຣາຊນະຄອນຫລວງພຣະບາງເປັນ
ກາງ, ສ້າງຕັ້ງຄນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຂາດ ແລະ ຣັດບານປະສົມຂົ່ວຄາວ
ແຫ່ງຂາດຊຸດໃໝ່, ກຽມທຸກເງື່ອນໄຂສະດວກ ເພື່ອດຳເນີນການເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ
ຕາມຫລັກການເສຣີພາບ ແລະ ປະຊາທິປະໄຕຢ່າງແທ້ຈິງ ເພື່ອເລືອກຕັ້ງເອົາສະພາ
ຜູ້ແທນຣາສດອນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຣັດບານປະສົມແຫ່ງຂາດຊຸດສົມບູນ, ປະຕິບັດຄວາມ

ຕົກຕ້ອງປອງດອງ ແລະ ເອກພາບຂອງຂາດ.

ມັນເປັນທັມດາຍູ່ແລ້ວວ່າ ເພື່ອໃຫ້ສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການ
ປະຕິບັດຢ່າງເດັດຂາດ ເຖິງຕອງ ແລະ ເພື່ອສ້າງພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ໃຫ້ມີສັນຕິ
ພາບ, ເອກຣາດ, ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາດາ
ວອນນັ້ນ, ປະຊາຊົນລາວເຮົາ ຍັງຈະຕ້ອງຜ່ານຜ່າອຸປະສັກ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳ
ບາກຕ່າງໆ ນາໆ ເຊິ່ງແມ່ນ ອິທິກຳລັງລ່າເມືອງຂຶ້ນຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ພວກປະ
ຕິການລູກມືຂອງຈັກພັດຢູ່ພາຍໃນປະເທດໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຢູ່ໃນດິນແດນລາວເຮົາ.

ເພາະສະນັ້ນ ໜ້າທີ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຮີບດ່ວນຂອງປະຊາຊົນລາວເຮົາ ທຸກຊົນຊາດ
ຊົນເຜົ່າ, ຂອງສະມາຊິກແຫ່ງອົງການບົກຄອງຂອງຣັດ, ຂອງບັນດາກຳລັງການເມືອງ,
ຂອງບັນດາຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ນັກຮຽນຮູ້, ບັນຍາຊົນ, ພຣະສົງອົງເຈົ້າ, ຂ້າຣາຊການ, ທະ
ຫານ, ຕຳຣວດທີ່ຮັກຂາດ, ຮັກສັນຕິພາບ, ຮັກເອກຣາດ, ຮັກຄວາມເປັນກາງ ແລະ
ຮັກປະຊາທິປະໄຕນັ້ນແມ່ນ:

ເພີ່ມທວີຄວາມສາມັກຄີບວງຂົນທັງຂາດ, ເພີ່ມທວີຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ມິຕພາບ
ກັບທຸກປະຊາຊາດໃນໂລກ, ກ່ອນອັນແມ່ນກັບບັນດາປະເທດໄກ້ຄູ່ງ, ອອກແຮງສູ້
ຂົນເຮັດໃຫ້ສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາວຽງຈັນ ບົງໂວງໄວ ໄດ້ຮັບການເຄົາຣົບນັບຕີ ແລະ
ປະຕິບັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ຕໍ່ສູ້ຢ່າງທົນທານໝູ່ແໜ້ນຕ້ານລັດທິລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບ
ໃໝ່ ຂອງອະເມຣິກາ ແລະ ພວກອັດຊວາງມ້າງເພສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມຕົກຕ້ອງ
ປອງດອງຂາດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ເພື່ອບັບບຸງ ແລະ ບົກບັກຮັກສາສັນຕະພາບ ໃຫ້
ໝັ້ນຄົງເຫິງນານ, ສຳເຣັດ ແລະ ບັບບຸງເອກຣາດຂອງຂາດ, ປະຕິບັດບັນດາ ສິດເສ
ຣິພາບ ປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນ, ປະຕິບັດການໄກ່ເກື້ຽກັນ ຈົນກ້າວໄປເຖິງຄວາມ
ຕົກຕ້ອງປອງດອງຂາດ ແລະ ເອກພາບຂອງຂາດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ອອກແຮງກໍ່ສ້າງ
ແລະ ພັທນາເສດຖິດ ແລະ ວັທນະທັມ, ບົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ສ້າງພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ໃຫ້ມີສັນຕິພາບ, ເອກຣາດ, ຄວາມເປັນກາງ,
ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາດາວອນ, ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ

ການບົກບັກຮັກສາ ສັນຕິພາບ, ຢູ່ໃນພາກພື້ນອິນດູຈີນ, ອາຊີອາຄະເນ ແລະ ໃນທົ່ວ
ໂລກ.

ສັນຕິພາບ, ເອກຣາດ, ເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ວັທນາຖາວອນ
ນີ້ແມ່ນອົງປະກອບອັນຄົບຖ້ວນອັນນຶ່ງອັນດຽວ ທີ່ມີເນື້ອໃນສນິດຕິດພັນກັນຢ່າງ
ແໜ້ນແຟ້ນ. ສັນຕິພາບອັນໜັ້ນຄົງຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ຄວາມຕົກຕ້ອງບອງດອງ ແລະ
ເອກພາບ ຂອງຂາດອັນແທ້ຈິງ ບໍ່ອາດຈະມີຂຶ້ນໄດ້, ຕາບໃດປະເທດຂາດ ຫາກບໍ່ໄດ້
ມີເອກຣາດອັນສົມບູນ ແລະ ຕາບໃດປະຊາຊົນ ຫາກບໍ່ໄດ້ຂົ່ມໃຫ້ບັນດາສິດເສຣີພາບ
ປະຊາທິປະໄຕຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຍ້ອນແນວນັ້ນ, ເອກຣາດ, ແລະ ປະຊາທິປະໄຕ ຈຶ່ງ
ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການບົກບັກຮັກສາສັນຕິພາບໃຫ້ໜັ້ນຄົງເທິງນານ, ໃຫ້ແກ່
ການປະຕິບັດຄວາມຕົກຕ້ອງບອງດອງ ແລະ ເອກພາບຂອງຂາດ ແລະ ໃຫ້ແກ່ການ
ກໍ່ສ້າງບ້ານເມືອງໃຫ້ວັທນາຖາວອນ.

ບັນດານະໂຍບາຍພາຍໃນປະເທດ

໑- ສາມັກຄີປວງຊົນທັງຂາດ, ສາມັກຄີບັນດາຊົນຂາດຊົນເຜົ່າ, ບັນດາສາສນາ ແລະ
ທຸກຂັ້ນຄົນທຸກຂັ້ນ; ຕໍ່ສູ້ໃຫ້ປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ
ສ້າງພຣະຣາຊອານາຈັກລາວໃຫ້ມີສັນຕິພາບ, ເອກຣາດ, ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະ
ໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນ.

໒- ປະຕິບັດຄວາມສເມີພາບໃນທຸກດ້ານ: ການເມືອງ, ເສດຖິດ, ວັທນະທັມ ແລະ
ສັງຄົມຮະຫວ່າງບັນດາຊົນຂາດຊົນເຜົ່າ. ຕົວແທນຂອງບັນດາຊົນຂາດຊົນເຜົ່າ ຕ້ອງ
ມີຖານະເໝາະສົມໃນບັນດາອົງການບົກຄອງທຸກຂັ້ນ, ຕ້ອງຊ່ວຍເຫລືອບັນດາຊົນ
ຂາດສ່ວນໜ້ອຍ ໃນການບົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ໃນການເຊີດຊູຄວາມຮູ້ຂອງ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນໃນທຸກດ້ານ.

໓- ປະຕິບັດບັນດາສິດເສຣີພາບ ປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນຢ່າງຄົບຖ້ວນເຊັ່ນ:

ສິດເສຣີພາບສ່ວນບຸກຄົນ, ສິດເສຣີພາບໃນການເຊື່ອຖື, ສິດເສຣີພາບໃນການບາກ
ເວົ້າ, ສິດເສຣີພາບໃນການຂີດຂຽນ, ສິດເສຣີພາບໃນການໂຮມຊຸມນຸມ, ສິດເສຣີພາບ
ໃນການສ້າງຕັ້ງພັກ ແລະ ອົງການ ການເມືອງ, ສິດເສຣີພາບໃນການອອກສັກຮັບ
ເລືອກຕັ້ງ ແລະ ປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ, ສິດເສຣີພາບໃນການໄປມາ ແລະ ໃນການຕັ້ງ
ພູມລຳເນົາ, ສິດເສຣີພາບໃນການປະກອບວິສາຫະກິດ ແລະ ສິດເສຣີພາບໃນການ
ເປັນເຈົ້າຂອງຂັບສົນສ່ວນຕົວ. ຕ້ອງລົບລ້າງທຸກກົດໝາຍ, ທຸກຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ທຸກ
ການຈັດຕັ້ງທັງຫ້າມຂາດທຸກການກະທຳທີ່ຜົນຕໍ່ບັນດາສິດເສຣີພາບ ປະຊາທິປະໄຕ
ຂອງປະຊາຊົນ.

໔- ເລືອກຕັ້ງແບບປະຊາທິປະໄຕ ເພື່ອບັບບຸງບັນດາອົງການບົກຄອງຂອງຣັດ
ໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂັ້ນຕາແສງ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ, ສ່ວນຂັ້ນເມືອງ ແລະ
ຂັ້ນແຂວງນັ້ນ, ໃນເມື່ອລໍ່າກົດໝາຍເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ ສບັບໃໝ່ທີ່ຄນະມົນຕຣີຈະ
ສເນີໃນຂ້າງໜ້ານັ້ນ, ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ເຄີຍເຮັດມາ. ສ່ວນຄນະມົນຕຣີນັ້ນ ໃຫ້
ມີຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນ, ແຕ່ຂັ້ນບ້ານຂັ້ນຮອດຂັ້ນແຂວງ, ດ້ວຍການເລືອກຕັ້ງແບບປະຊາ
ທິປະໄຕກວດກາດັດແປງ ແລະ ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມກົດໝາຍເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງ
ການເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປຢ່າງມີເສຣີພາບ ແລະ ປະຊາທິປະໄຕ ອັນແທ້ຈິງ ເພື່ອເລືອກ
ຕັ້ງເອົາ ສະພາຜູ້ແທນຣາສດອນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຣັດບານປະສົມແຫ່ງຂາດຂຸດສົມບູນ.
ບັບບຸງອຳນາດຕຸລາການໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທັມຢ່າງແທ້ຈິງ, ຄົ້ນຄວ້າດັດແປງ ແລະ ແກ້
ໄຂເພີ່ມເຕີມຣັດທັມນູນ, ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການເຄົາລົບນັບຖືພຣະຣາຊບັນລັງ ແລະ
ການຮັບປະກັນສິດເສຣີພາບປະຊາທິປະໄຕ ຂອງປະຊາຊົນຢ່າງເດິງຕອງ, ເພື່ອສ້າງ
ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ໃຫ້ມີສັນຕິພາບ, ເອກຣາດ, ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິປະ
ໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນ.

໕- ເຄົາລົບນັບຖືພຣະພຸທສາສນາ ແລະ ສາສນາອື່ນໆ. ບົກບັກຮັກສາວັດວາອາຣາມ
ແລະ ໂບດສົມ, ກະດິວິຫານ ແລະ ບູຊະນິຍະວັດຖຸອື່ນໆ, ບົກບັກຮັກສາສິດສູດມົນ
ເທສນາ ຂອງ ພຣະສິງ ແລະ ຂອງນັກບວດສາສນາອື່ນໆ ແລະ ບົກບັກຮັກສາ ສາສະ

ນິກະຂົນ ຂອງ ທຸກສາສນາ.

໖- ປະຕິບັດສິດສເມີພາບ ຣະຫວ່າງ ເພດຍິງກັບເພດຊາຍໃນທຸກດ້ານ : ການເມືອງ, ເສດຖິດ, ວັທນະທັມ ແລະ ສັງຄົມ, ຂ່ອຍເຫລືອແມ່ຍິງໃຫ້ມີລະດັບຄວາມຮູ້ສູງຂຶ້ນໃນທຸກດ້ານ ແລະ ເສີມຂຍາຍຄວາມສາມາດຂອງແມ່ຍິງເຂົ້າໃນທຸກວຽກງານກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົກບັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ບົວແບງຂີ້ວິດການເປັນຢູ່ຂອງແມ່ຍິງຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນບັນດາຂົນຂາດ ຂົນເຜົ່າ, ພິເສດແມ່ນເອົາໃຈໃສ່ບົກບັກຮັກສາຜູ້ເປັນແມ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

໗- ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານເສດຖິດການເງິນແຫ່ງຊາດທີ່ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ມັ່ງຄັ້ງສົມບູນ ໄປເທື່ອລະກ້າວ ດ້ວຍວິທີອີງໃສ່ຂັບພະຍາກອນ ທັມຊາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ກຳລັງເທື່ອແຮງຂອງປະຊາຊົນເຮົາເປັນຕົ້ນຕໍ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕັ້ງໜ້າສແວງຫາການຂ່ວຍເຫລືອຈາກຕ່າງປະເທດ ອັນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂການເມືອງຜູກມັດ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ມີຄວາມສຸກ ແລະ ບ້ານເມືອງໄດ້ເຂັ້ມແຂງ.

ຂຍາຍວຽກງານກະສິກຳ, ການປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ການຄ້າຂາຍ, ການຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການຂົນສົ່ງ, ໂດຍຕີເອົາການກະສິກຳ ແລະ ການປ່າໄມ້ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂຍາຍອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ກ້າວຂຶ້ນເດີ່ນການ ຂຍາຍຕົວຮອບດ້ານ, ພັທນາເສດຖິດແຫ່ງຊາດທີ່ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະ ຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ, ສິ່ງເສີມການຜລິດ ຂອງບວງປະຊາຊົນທັງຊາດຢ່າງແຂງແຮງ; ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ເພີ່ມທວີຂົງເຂດເສດຖິດ ເຂັ້ງແມ່ນຮັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ. ສິ່ງເສີມໃຫ້ເອກຊົນ ປະກອບວິສາຫະກິດ ຢ່າງອິສຣະ ຫລື ຮ່ວມລົງທຶນນໍາຮັດ ຕາມຫລັກການທີ່ເປັນບໍ່ໂຍດໃຫ້ບ້ານເມືອງ, ທັງຮັບປະກັນສິດບໍ່ໂຍດຂອງຮັດ ແລະ ຂອງເອກຊົນ. ປະຕິບັດຮະບອບພາສີອາກອນທີ່ມີຍຸຕິທັມ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ, ແລະ ຮະບອບຄຸ້ມຄອງການເງິນອັນຕົກຕ້ອງ ແລະ ເຄັ່ງຄັດ.

໘- ບົກບັກຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງບັນດາຂົນຂາດຂົນເຜົ່າ, ຂຍາຍວັທນະທັມ ແລະ ການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກ້າວໜ້າ, ເຂັດຂຸຈິດໃຈຮັກຊາດ, ສະຕິ

ສາມັກຄີ ມິຕາພາບອະຫວ່າງ ຂົນຂາດຂົນເຜົ່າ ແລະ ລະດັບວັທນະທັມ, ວິທຍາສາດ ແລະ ວິທຍາການຂອງປະຊາຊົນ ບັນດາຂົນຂາດຂົນເຜົ່າໃຫ້ສູງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ. ປະ ຕິບັດການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນເປັນພາສາລາວ ແລະ ດ້ວຍອັກສອນລາວໃນທຸກ ໂຮງຮຽນທຸກຂັ້ນທຸກປະເພດ; ຂຍາຍການສຶກສາປະເພດຕ່າງໆ ຢ່າງສົມດຸນເຂັ້ມ : ຣະຫວ່າງຂັ້ນສຶກສາສາມັນ, ຂັ້ນມັທຍົມອາຊີວະສຶກສາ, ແລະ ຂັ້ນມະຫາວິທຍາລັຍ; ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຖັນແຄວ ພນັກງານຂ້າຣາຊການ ແລະ ພະລາກອນຜູ້ຂ້າມີຂ້ານາມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຣະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົກບັກຮັກສາປະເທດຂາດ.

໙- ຂຍາຍຕານ່າງສາທາຣະນະສຸກໃຫ້ລົງຮອດຕາແສງ ແລະ ໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ສອກຫລົກ ເພື່ອບ້ອງກັນຮັກສາ ສຸຂພາບຂອງປະຊາຊົນ ບັນດາຂົນຂາດຂົນເຜົ່າ. ກຳ ຈັດປັດເປົ່າພຍາດຕິດແບດຕ່າງໆ, ກ່ອນອື່ນແມ່ນ ພະຍາດໄຂ້ປ່າ, ຂີ້ທູດ, ກາມໂຣກ, ພຍາດລຳໄສ້ ແລະ ອື່ນໆ. ຕ້ານການຕາຍໝູ່ມນ້ອຍ ແລະ ການຕາຍກຸມຕາຍພາຍ ເພື່ອເພີ່ມຈຳນວນພົລເມືອງໃຫ້ແກ່ບັນດາຂົນຂາດຂົນເຜົ່າ.

໑໐- ຮັບປະກັນໃຫ້ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ບົວແບງຂີ້ວິດການເປັນຢູ່ດ້ານວັດຖຸ ແລະ ດ້ານຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ພົລເມືອງທຸກຄົນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຕາມຂົນບົດ; ລົບ ລ້າງການຍຶດເອົາດິນດອນໄຮ່ນາຮົ່ວສວນ, ການໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ການປະກອບວັດ ຖູອັນໜັກໜາຂອງຂາວໄຮ່ນາ ແລະ ຂາວກັມກອນ. ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ປະສົບພັຍສິງຄາມ ຜູ້ເຄົາແກ່ຂະຣາ ແລະ ເດັກກຳພ້າກຳພອຍທີ່ບໍ່ມີບ່ອນເພິ່ງພາອາໄສ, ແລະ ຜູ້ພິການ ເສັຽອິງຄະ. ຊ່ວຍເຫລືອທະຫານອອກການ, ເປັນຕົ້ນຜູ້ຕົກບາດເຈັບເສັຽອິງຄະ ແລະ ຄອບຄົວຂອງນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ ແລະ ຂອງນາຍ ແລະ ພົນຕຳຣວດ ເພື່ອໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທຳມາຫາລ້ຽງຊີບ ແລະ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ ປະເທດ ຂາດ ບ້ານເມືອງ. ບົກບັກຮັກສາສິດບໂຍດ ຂອງ ພີ່ນ້ອງຮ່ວມຂາດທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ສິດບໂຍດອັນຂອບທັມຂອງຂາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ທຳມາຫາລ້ຽງຊີບໂດຍດີ ແລະ ທີ່ ເຄົາຣີບນັບຕົກິດໝາຍຂອງບ້ານເມືອງເຮົາ.

໑໑- ລົບລ້າງຮ່ອງຮອຍຂອງວັທນະທັມ ອັນເສື່ອມຂາມຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ບັນ

ດາພິຍອັນຕາຍທາງດ້ານສັງຄົມ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການລັກບຸ້ນຂ້າເຈົ້າເອົາຂອງ, ການໂສເພນີ ແລະ ການພມັນ, ແມ່ໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມເປັນຮະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມສງົບຂອງສັງຄົມ, ບົກບັກຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີອັນດົງາມຂອງຂາດ, ບົກບັກຮັກສາຄຸນສົມບັດ ແລະ ກຽດສັກສີຂອງຄົນລາວ ແລະ ຮຸ່ນໝູ່ມຸງວະຊົນຍິ່ງຂາຍອັນສົດຂຶ້ນບອດໃສຂອງຂາດ.

໑໒- ກໍ່ສ້າງກອງທັບ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສງົບອັນເປັນເອກພາບຂອງຂາດໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຂາດ, ຮັກປະຊາຊົນ, ກຽມພ້ອມທີ່ຈະບົກບັກຮັກສາປະເທດຂາດ, ບົກບັກຮັກສາສັນຕິພາບ, ຄວາມສງົບສຸກ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ. ທະຫານຕ້ອງເຮັດການຜລິດຫາກຸ້ມຕົນເອງສ່ວນໄດ ສ່ວນນຶ່ງ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ເພື່ອຈະລົດຜ່ອນການຫາບແບກຂອງປະຊາຊົນ. ກອງທະຫານຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມໃນການກໍ່ສ້າງເສດຖິດ ແລະ ວັທນະທັມ ແລະ ບົວແປງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ພາຍໃນກອງທັບ ແລະ ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສງົບຂອງຂາດ ຕ້ອງມີປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ເຂັດຊຸຮະບຽບວິນັຍ, ເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ ແລະ ຂອງນາຍ ແລະ ພົນຕຳຮວດ.

ບັນດານະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດ

໑- ທວງໃຫ້ບັນດາປະເທດ ທີ່ກ່າວໃນພາກໜ້າທີ່ຮ່ວມຂ້າງບົນນີ້ ຕ້ອງເຄົາລົບນັບຕີບັນດາສິດພື້ນຖານແຫ່ງຂາດ ຄື : ອະທິປະໄຕ, ເອກຣາດ, ເອກພາບ, ແລະ ບຸຣະນະພາບແຫ່ງດິນແດນຂອງລາວ. ຕ້ອງປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາວຽງຈັນ ບີ ໑໙໗໓ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເດິງຕອງ, ທວງໃຫ້ ສຫະຣັດອະເມຣິກາ ຕ້ອງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຮຳບາດແຜສົງຄາມຢູ່ໃນລາວ.

໒- ເພີ່ມທວີ ສັມພັນທະໄມຕຣິກັບ ບັນດາປະຊາຊາດ, ວາງສາຍພົວພັນທາງການທູດກັບທຸກປະເທດທີ່ເຄົາລົບນັບຕີ ເອກຣາດ ແລະ ອະທິປະໄຕຂອງລາວ. ປະຕິບັດ

ຫລັກການທຳປະການ ແຫ່ງ ການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ, ຂຍາຍການພົວພັນອັນເປັນ
ບົກຕິ ກັບທຸກປະເທດ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກຮະບອບການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມ, ກ່ອນອັນ
ແມ່ນກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານໂກ້ຄຽງ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະເທດໂດແຂກແຂງ
ເຂົ້າໃນກົຈການພາຍໃນຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຢູ່ພາຍໃຕ້ຮູບການໃດໆ, ລາວບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມ
ສັມພັນ ຫລື ກຸ່ມທະຫານໃດໆ ຫລື ທີ່ມີລັກສະນະໃດ ໆ ກໍຕາມ, ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ
ແນວທາງສັນຕິພາບ ເອກຣາດ ແລະ ເປັນກາງ ຂອງພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ. ລາວບໍ່
ຮັບຮູ້ການອາຣັກຂາຂອງກຸ່ມສັມພັນ ຫລື ກຸ່ມທະຫານໃດໆ.

໓- ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫລືອໂດຍກົງ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂການເມືອງຜູກມັດ ຂອງ
ບັນດາປະເທດທີ່ມີເຈຕະນາດີ ຢາກຊ່ວຍເຫລືອລາວໃນການພື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງເສດ
ກິດ ແລະ ຂຍາຍວັທະນະທັມ, ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການເຄົາລົບນັບຕີ ເອກຣາດ ແລະ
ອະທິປະໄຕຂອງລາວ. ຂຍາຍການຄ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດກິດ ກັບ ທຸກ
ປະເທດຕາມຫລັກການສເມີພາບ, ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງມົບໂຍດ ແລະ ຮັບປະກັນອະທິ
ປະໄຕ ແລະ ເອກຣາດຂອງລາວ.

໔- ເຄົາລົບນັບຕີສັນຍາຕ່າງໆ ທີ່ລາວໄດ້ເຂັ້ມກັບຕ່າງປະເທດ ເຊິ່ງຍັງສອດຄ່ອງ
ກັບຜົນບໂຍດຂອງປະຊາຊົນລາວ. ລົບລ້າງສັນຍາໃດທີ່ຊັດ ແລະ ຜົນຕໍ່ຫລັກການ
ຕ່າງໆ ດັ່ງກ່າວ.

໕- ສແວງການເປັນໃຈສນັບສນູນຂອງຣັດບານ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາປະເທດ
ແລະ ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ມີຕໍ່ພາຣະກິດອັນເປັນທັມແຫ່ງການຕໍ່ສູ້
ເພື່ອບັບປຸງສັນຕິພາບໃຫ້ໝັ້ນຄົງເທິງນານ ແລະ ເພື່ອສຳເຣັດ ແລະ ບັບປຸງເອກ
ຣາດ ແລະ ຄວາມເປັນກາງ ຂອງ ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ.

໖- ສນັບສນູນທຸກຂບວນການ ຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນປະເທດຕ່າງໆ ໃນພາກພື້ນອິນ
ດູຈີນ, ອາຊີອາຄະເນ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກຣາດແຫ່ງຂາດ, ປະຊາ
ທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ.

ໃນເວລານີ້, ປະເທດເຮົາຍັງຢູ່ໃນສະພາບທີ່ແບ່ງອອກເປັນສອງເຂດ ໂດຍແມ່ນ

ສອງຝ່າຍຕ່າງກວດກາຄວບຄຸມ. ແຕ່ວ່າຄວາມມຸ້ງມາດບາດນາທົ່ວໄປຂອງພີ່ນ້ອງ
ຮ່ວມຂາດ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນຍາກໃຫ້ບ້ານເມືອງມີສັນຕິພາບ, ເອກາດ, ຄວາມ
ເປັນກາງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນ. ຍ້ອນແນວນັ້ນທັງ
ສອງຝ່າຍຕ້ອງປະຕິບັດແນວທາງ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ວາງອອກຢູ່ເທິງນັ້ນຢ່າງ
ເຄັ່ງຄັດຄົບຖ້ວນ ແລະ ເດີນດ່ວນ, ຢູ່ໃນທຸກທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂຶ້ນກັບເຂດກວດກາຂອງ
ໃຜລາວ, ໂດຍມີການແນະນຳ ເປັນເອກພາບກັນ ຂອງສະຖາບັນສູງສຸດຂອງຣັດ ເຊິ່ງ
ສອງຝ່າຍໄດ້ເປັນເອກສັນກັນສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຄື : ຄນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງແຫ່ງ
ຂາດ ແລະ ຣັຖບານປະສົມຂົ່ວຄາວແຫ່ງຂາດ. ພ້ອມກັນນັ້ນທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງສືບຕໍ່
ເຈາະຈາ ບົກສາຫາລືກັນເພື່ອຂອບາຫາວິທີການແກ້ໄຂ ບັນດາບັນຫາທີ່ພົວພັນ ຣະ
ຫວ່າງສອງຝ່າຍ ແລະ ຣະຫວ່າງສອງເຂດ ຢ່າງຕົກຕ້ອງເໝາະສົມ, ບົນຈິດໃຈສເມີ
ພາບ, ເຄົາລົບນັບຖື ແລະ ເຂົ້າໃຈຂຶ້ນກັນ ແລະ ກັນ, ຜ່ອນຜັນສັ້ນຍາວໃຫ້ແກ່ກັນ,
ບໍ່ໃຫ້ຝ່າຍໄດໜີບເຕັ້ງ ແລະ ກົນກົນຝ່າຍໄດ, ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ການ
ໄກ່ເກ່ງກັນ ຈົນໄປເຖິງຄວາມຕົກຕ້ອງບອນດອນ ແລະ ເອກພາບຂອງຂາດ.

ຄນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຂາດ ແລະ ຣັຖບານປະສົມຂົ່ວຄາວແຫ່ງຂາດ
ຂໍຮຽກຮ້ອງຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈ ມາຍັງບວງປະຊາຊົນທຸກຊົນຂາດ ຊົນເຜົ່າ ໃນທົ່ວປະ
ເທດ, ທຸກທ່ານຢູ່ໃນບັນດາອົງການບົກຄອງຂອງຣັດ, ທຸກກຳລັງ ການເມືອງ, ຜູ້ຊົງ
ຄຸນວຸດທິ, ນັກຮຽນຮູ້ ບັນຍາຊົນ, ພຣະສົງອົງເຈົ້າ, ອໍາຣາຊການ, ທະຫານ ແລະ ຕຳ
ຣວດທີ່ຮັກຂາດ, ຮັກສັນຕິພາບ, ເອກາດ, ຄວາມເປັນກາງ ແລະ ປະຊາທິປະໄຕທຸກ
ທ່ານ, ຈຶ່ງອອກແຮງສູ້ຊົນເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການການເມືອງນີ້ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເພື່ອກໍ່
ສ້າງພຣະຣາຊອານາຈັກລາວໃຫ້ມີສັນຕິພາບ; ເອກາດ, ຄວາມເປັນກາງ, ປະຊາທິ
ປະໄຕ, ເອກພາບ ແລະ ຄວາມວັທນາຖາວອນ.

ຄນະມົນຕຣີປະສົມການເມືອງແຫ່ງຂາດ ແລະ ຣັຖບານປະສົມຂົ່ວຄາວແຫ່ງຂາດ
ຂໍຮຽກຮ້ອງດ້ວຍຄວາມນັບຖືຢ່າງສູງ ມາຍັງຣັຖບານທຸກປະເທດ ແລະ ປະຊາຊົນຜູ້
ຮັກຫອມ ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນທັມໃນທົ່ວໂລກ, ຈຶ່ງສືບຕໍ່ສນັບສນຸນ ການ

ຕໍ່ສູ້ອັນເບັ້ນທັມຂອງປະຊາຊົນລາວ ທີ່ແນ່ໃສ່ບັບບຸງສັນຕິພາບ ແລະ ເອກາດ ແຫ່ງ
ຊາດ, ແລະ ກໍ່ສ້າງບ້ານເມືອງໃຫ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າ %

ທີ່ ພຣະຣາຊນະຄອນຫລວງພຣະບາງ,
ວັນທີ່ ໒໑ ທັນວາ ໑໙໗໔

ນາຍົກຣັດມົນຕຣີ,
ປະທານກອງປະຊຸມ
ຄນະຣັດບານປະສົມຂົວຄາວແຫ່ງຊາດ,

ປະທານຄນະມົນຕຣີ
ປະສົມການເມືອງແຫ່ງຊາດ,

ລິງພຣະນາມ :
ສເດັດ ເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ
(ເຈົ້າກຣົມມະນາ)

ລິງພຣະນາມ :
ສເດັດ ເຈົ້າສຸພານຸວົງ

ໂຄງການ ການເມືອງ ໑໘ ຂໍ້

ພິມໃຫມ່ ຕາມເຄົ້າ ເອກສານ ເທື່ອທີໜຶ່ງ
ເມື່ອວັນທີ ໒໑-໐໑-໒໐໐໖ ພ.ສ. ໒໕໔໙

© ໒໐໐໖ ນ້ອຍ ບາສີ